เนื้อหาของบทนี้ดีแผ่ให้รู้จักซาตาน ศัตรูของพระเจ้าและมนุษย์ ได้รู้ว่าเป้าหมายของมันคือ ทำลายสิ่งดีงามที่พระเจ้าสร้างไว้ ทำลายมนุษย์ด้วยรูปแบบต่างๆ มันเป็นศัตรูที่เฉลียวฉลาด สามารถพัฒนาวิธีการล่อลวงมนุษย์เหมาะกับทุกคนเสมอ ในสังคมที่เชื่อเรื่องผีและวิญญาณ มันใช้วิธีล่อลวงตามที่คนเหล่านั้นเชื่อ ในสังคมวัตถุนิยมมันล่อลวงให้โลภ หลงไหลในทรัพย์สินเงินทอง ในสังคมศาสนา ก่อให้เกิดคำสอนผิด ลัทธิที่ล่อลวงประชาชนให้ลุ่มหลง ทำลายความสามัคคี สร้างความแตกแยก

บทที่ ๑
ความเป็นศัตรูระหว่างมนุษย์กับซาตาน

“เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลก และเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเขาฟกช้ำ” (ปฐมกาล 3:15) การเป็นศัตรูนี้ไม่ได้เกิดตามธรรมชาติ เมื่อมนุษย์ได้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าลักษณะนิสัยของเขาก็กลายเป็นความชั่วร้าย ประสานเข้ากับซาตาน ทูตสวรรค์ที่ล้มลงและมนุษย์ที่ชั่วร้ายได้รวมตัวอย่างมั่นคงเป็นมิตรที่เป็นอันตรายอย่างยิ่ง หากพระเจ้าไม่ทรงขัดขวางไว้ ซาตานกับมนุษย์คงร่วมมือกันต่อสู้กับสวรรค์ และวงศ์วานของมนุษย์ทั้งปวงก็จะรวมพวกกันเพื่อการต่อสู้พระเจ้า

เมื่อซาตานรู้ว่ามันและหญิงนั้นจะเป็นศัตรูกัน พงศ์พันธุ์ของมันและพงศ์พันธุ์ของหญิงจะต้องเป็นศัตรูกัน มันรู้ดีว่ามนุษย์มีบางวิธีที่จะสามารถต่อสู้กับอำนาจของมันได้

พระเยซูทรงปลูกฝังความเกลียดชังสิ่งชั่วร้ายไว้ในใจมนุษย์ หากมนุษย์ไม่มีพระคุณเพื่อช่วยให้กลับใจใหม่และอำนาจการเปลี่ยนแปลงใหม่ มนุษย์ก็จะต้องตกเป็นเชลยของซาตานและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของมัน แต่หลักการใหม่สร้างความขัดแย้งขึ้นในจิตใจ อำนาจที่พระคริสต์ประทานให้ก็จะช่วยทำให้มนุษย์สามารถต่อสู้กับซาตานผู้กดขี่ได้ การเกลียดชังความบาปแทนที่จะรัก สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงดำเนินตามหลักการทั้งหมดที่มาจากเบื้องบน

การเป็นศัตรูกันระหว่างพระคริสต์กับซาตานแสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน จากการยอมรับพระเยซูของโลกนี้ คนอธรรมผู้มีความเกลียดชังพระคริสต์ได้ถูกเรียกให้ออกมาต่อสู้กับความบริสุทธิ์และความไร้ตำหนิของพระองค์ ชีวิตไม่เห็นแก่ตัวของพระองค์เป็นสิ่งที่คอยติเตียนคนที่มีความเย่อหยิ่งและมัวเมากามตัณหา ซาตานและทูตสวรรค์ชั่วได้ร่วมมือกันกับคนอธรรมต่อสู้กับวีรบุรุษแห่งความจริง ศัตรูกลุ่มเดียวกันนี้ได้แสดงตนเป็นศัตรูกับผู้ติดตามพระคริสต์ด้วย ผู้ใดก็ตามที่ต่อสู้กับการทดลองก็ยั่วยุความโกรธแค้นของซาตาน พระคริสต์และซาตานเป็นหนึ่งเดียวกันไม่ได้ “แท้จริงบรรดาคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวตตามทางของพระเจ้าในพระเยซู จะถูกกดขี่ข่มเหง” (2 ทิโมธี 3:12)

เหล่าผู้แทนของซาตานพยายามล่อลวงผู้ที่ติดตามพระคริสต์และชักชวนคนเหล่านั้นเอาใจออกห่างจากความจงรักภักดี คนเหล่านี้พยายามบิดเบือนคำสอนในพระคัมภีร์ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของเขา วิญญาณที่ฆ่าพระคริสต์จนตายได้ผลักดันคนชั่วให้ไปทำลายบรรดาผู้ติดตามพระองค์ สิ่งเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นล่วงหน้าในคำพยากรณ์ข้อแรก “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย”

เหตุใดซาตานจึงไม่ถูกขัดขวางมากนัก เหตุเพราะว่าทหารของพระคริสต์ไม่ติดสนิทกับพระองค์อย่างแท้จริงความบาปไม่ใช่สิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับพวกเขาเหมือนกับที่พระอาจารย์ทรงรังเกียจ พวกเขาไม่ตั้งใจต่อสู้อย่างจริงจัง มองไม่เห็นลักษณะของเจ้าแห่งความมืด คนจำนวนมากไม่รู้เลยว่า ศัตรูของพวกตนนั้นคือจอมทัพผู้มีอำนาจที่ต่อสู้กับพระคริสต์ได้ แม้แต่ผู้รับใช้ที่เผยแพร่ข่าวประเสริฐ ก็ยังมองข้ามกิจการที่ซาตานกำลังกระทำเหมือนกับไม่สนใจว่าซาตานมีอยู่จริง

ศัตรูที่เตรียมพร้อมอยู่เสมอ

ศัตรูที่เตรียมพร้อมอยู่เสมอกำลังบุกรุกเข้าไปในทุกบ้าน ถนนทุกสาย โบสถ์ทุกแห่ง ในที่ประชุมสภาแห่งชาติ และในศาลยุติธรรมมันทำให้เกิดความสับสนวุ่นวาย หลอกลวงและชักชวนให้ทำผิด มันกำลังทำลายจิตวิญญาณร่างกายของชายหญิงและเด็กทั่วทุกหนทุกแห่ง มันทำให้ครอบครัวแตกแยก หว่านความเกลียดชัง การทะเลาะวิวาท ความวุ่นวาย และการฆ่าฟัน และดูเหมือนโลกกำลังคิดว่าพระเจ้าทรงบันดาลให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น และมันจะต้องเกิดขึ้น ทุกคนที่ไม่ได้ติดตามพระคริสต์เขาก็คือทาสของซาตาน เมื่อคริสเตียนเลือกที่จะอยู่ในสังคมที่ไร้ศีลธรรม ก็เท่ากับเขาเปิดโอกาสให้แก่การทดลอง ซาตานได้ซ่อนตัวของมันไม่ให้ใครเห็น จากนั้นนำเอาวิธีหลอกลวงออกมาปิดบังดวงตาคนเหล่านั้น

การเลียนแบบตามขนบธรรมเนียมของโลก เป็นการนำคริสตจักรไปในวิถีของโลก ไม่สามารถนำชาวโลกมาหาพระคริสต์ได้ ความเคยชินกับบาปจะทำให้ดูเหมือนว่าบาปไม่ใช่สิ่งที่น่ารังเกียจอีกต่อไป

เมื่อได้รับความลำบากเพราะการปฏิบัติตามหน้าที่ เรามีความแน่ใจว่าพระเจ้าจะทรงคุ้มครอง แต่ถ้าเรานำตัวไปอยู่ภายใต้การทดลองก็จะล้มลงไม่ช้าก็เร็ว

บ่อยครั้งที่ซาตานยั่วยวนมนุษย์จนสำเร็จ เพราะคนเหล่านั้นไม่สงสัยว่าเขาตกอยู่ภายใต้การครอบงำของมัน ความสามารถและการประพฤติตัวเป็นของประทานจากพระเจ้า แต่เมื่อใดที่สิ่งนี้ถูกนำออกห่างจากพระองค์ก็จะกลายเป็นบ่วงแร้วไปทันที คนจำนวนมากที่มีความประพฤติที่ดีงามและกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ตกเป็นเครื่องมือที่ได้รับการขัดเกลาไว้แล้วของซาตานไปเสีย

อย่าให้เราลืมคำเตือนที่ได้รับการดลใจที่มีสืบต่อกันมาหลายศตวรรษ จนกระทั่งมาถึงในสมัยของเราที่ว่า “ท่านทั้งหลายจงสงบใจ จงระวังให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือมาร วนเวียนอยู่รอบๆ ดุจสิงห์คำรามเที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้” “จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้” (1 เปโตร 5:8; เอเฟซัส 6:11) ศัตรูที่ร้ายกาจของเรากำลังเตรียมพร้อมเพื่อการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของมัน ทุกคนที่ติดตามพระคริสต์จะต้องเผชิญกับศัตรูนี้ ยิ่งคริสเตียนคนไหนปฏิบัติตามแบบอย่างอันดีของพระคริสต์มากเท่าใด เขาก็ยิ่งตกเป็นเป้านิ่งของซาตานที่จะเข้าโจมตีมากขึ้นเท่านั้น

ซาตานได้โจมตีพระคริสต์ด้วยการทดลองที่ร้ายแรง และเต็มด้วยเล่ห์เหลี่ยมที่ร้ายกาจที่สุด แต่มันต้องพ่ายแพ้พระองค์ในการต่อสู้ทุกครั้ง ชัยชนะเหล่านั้นช่วยให้เรามั่นใจในความเป็นไปได้ว่า เราเองก็จะเป็นผู้มีชัยชนะด้วยเช่นกัน พระคริสต์จะเสริมกำลังแก่ทุกคนที่แสวงหา ผู้ทดลองตนนี้ไม่มีอำนาจที่จะควบคุมตามตั้งใจ หรือบีบบังคับจิตใจผู้ใดให้ทำบาปได้ มันสามารถหาเหตุทำให้เป็นทุกข์ได้ แต่จะไม่สามารถทำให้เป็นมลทินได้ ความจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงมีชัยชนะแล้ว ควรเป็นแรงบันดาลให้บรรดาผู้ติดตามพระองค์มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับความผิดบาปและซาตานต่อไป